

de volksgezondheid daarom noodzakelijk, dat alle artsen gelegenheid hebben, daaraan deel te nemen, en voor de zieken, dat zij allen de artsen kunnen kiezen die in hun bereik zijn. De geneeskundige faculteiten achten zich daarom verplicht, voor de vrije artsenkeuze op te komen, daar slechts deze kan waarborgen dat de Duitsche arts en de Duitsche geneeskunst hun hoog standpunt behouden.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DOOD DOOR SCHULD?

„Dood door schuld” zonder vraagteeken er achter, wanneer niet van hooger hand, paal en perk gesteld wordt aan het welig tieren hier te lande van het verleenen van verloskundige hulp door *onbevoegden*.

Collega HONIG heeft in zijn artikel van 26 Juni zoo terecht gewezen op het betreurenswaardige feit, dat er nog zooveel artsen zijn, die hun verloskundige praktijk doen in samenwerking met de wijkverpleegster, wat tot allerlei misstanden aanleiding geeft en o. a. weder voldoende uit onderstaande advertentie blijkt:

Hiermede betuigen wij onzen hartelijken dank aan zuster ADOLF, voor de hulp aan mijn vrouw bewezen bij haar verlossing, daar de dokter afwezig was en niet present kon wezen.

Winkel,
1 Juli 1920.

H. KROON.
T. KOORN-HEGMAN.

Een advertentie, die veel te denken geeft en duidelijk in het licht stelt, hoe volkomen naar waarheid collega HONIG de hoogst treurige toestanden geschilderd heeft, die in ons land op verloskundig gebied bestaan en oogluikend geduld worden. Dringend noodzakelijk is het daarom voortdurend op deze misstanden te wijzen.

Monster, 20 Juli 1920.

Dr. J. A. VAN DEN BRINK.

VITAMINEN.

Op bldz. 168 van dit *Tijdschrift* (Tweede Helft) komt DE GROOT nogmaals terug op de onderzoekingen van URBEANU en beantwoordt hij mijn ingezonden stuk op bldz. 90. De geachte collega doet was boos; schrijft dat het vitamine-vraagstuk uit een grooten gezichtshoek moet worden beschouwd; heeft het over een vooropgestelde opvatting omtrent dit vraagstuk; vertelt dat het niet wetenschappelijk is met een machtspreuk den weg tot onderzoek te versperren enz.. Ik zal deze boosheid aan mij laten voorbijgaan en denken aan het fransche gezegde „Qui se fâche a tort”.

Wat nu de kalium-hypothese van URBEANU betreft, zoo zal de belangstellende lezer wel reeds begrepen hebben, dat DE GROOT als voorstander er van alles naar voren brengt, wat deze hypothese steunen kan, terwijl ik, die mij met de *conclusie* van URBEANU niet vereenigen kan, het licht doe vallen op de tegenstrijdigheden, die in de onderzoekingen voorkomen. Vandaar dan ook, dat ik er op wees, dat waar URBEANU opgeeft, dat in het voedsel een hoeveelheid van 0.4 pCt. kalium als minimum voldoende is om het uitbreken van pellagra te voorkomen, men dan ook de eisch mag stellen, dat zelfs bij eenzijdige roggebroodvoeding (met een voldoende hoeveelheid kalium) het proefdier ook gezond moet blijven. Waar nu URBEANU zelf toegeeft, dat de dieren toch ziek worden, pleit dit niet voor zijn hypothese. Nu voert DE GROOT hiertegen aan dat URBEANU opgeeft, dat bij vegetarische voeding de hoeveelheid kalium moet worden opgevoerd tot 0.5 pCt., welke bij gemengde kost slechts 0.4 pCt. behoeft te bedragen, toch blijf ik er bij dat deze door URBEANU gegeven oplossing geen aanbeveling is voor zijn kwantiteits-hypothese.

Wat nu betreft het onwerkzaam worden van aan kalium rijk voedsel, na langdurig steriliseeren, wat ook al weer niet pleit voor een kwantiteits hypothese, zoo blijkt